

32000R2826

L 328/2

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

23.12.2000

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2826/2000 НА СЪВЕТА

от 19 декември 2000 година

относно действията за информирани и насърчаване, свързани със селскостопанските продукти на вътрешния пазар

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Комитета на регионите,

като има предвид, че:

- (1) По силата на действащите отрасли разпоредби Общността може да извършва действия, свързани с насърчаване на вътрешния пазар на редица селскостопански продукти.
- (2) Предвид пазарните тенденции и придобития опит, както и с цел предоставяне на пълна информация на потребителите, е необходимо да се следва цялостна и последователна политика за информирани и насърчаване на вътрешния пазар на селскостопански продукти и на метода им за производство и, като допълнение на хранителните продукти, на същата основа като тази, предвидена по отношение на трети страни, но без да се поощрява потреблението на който и да е продукт поради специфичния му произход.
- (3) Подобна политика ще допълни по целесъобразен начин и ще даде тласък на действията, провеждани от държавите-членки, като подобри представата за продуктите сред потребителите от Общността, особено по отношение на качеството, хранителната стойност и безопасността на хранителните продукти и производствените методи.
- (4) Необходимо е да се определят критерии за подбор на съответните продукти и сектори, както и на темите на провежданата от Общността кампания.
- (5) За да се осигури последователността и ефективността на програмите, следва да се определи чрез съответни насоки общият подход по отношение на техните основни елементи за всеки продукт или сектор.
- (6) Предвид техническия характер на задачите за изпълнение, следва да се предвиди възможност Комисията да прибегне до помощта на комитет от експерти по комуникации или на технически помощници.
- (7) Необходимо е да се установят финансовите правила: като общо правило, за да могат предлагащите организации и държавите-членки да поемат своите отговорности, Общността трябва да покрие само част от свързаните с действията разходи. Въпреки това в изключителни случаи

може да се окаже по-целесъобразно да не се изисква финансово участие от съответните държави-членки. По отношение на информация за някои схеми на Общността във връзка с произхода на продуктите, биологичното производство, съответното лого и етикет, както и графичните символи, определени във въпросното законодателство, особено за най-отдалечени райони, финансирането, поделено между Общността и държавите-членки, може да бъде оправдано от необходимостта да се предостави информация на обществеността по тези сравнително нови схеми.

- (8) За да се осигури максималната разходна ефективност, изпълнението на действията следва да бъде поверено, посредством подходящи процедури, на органи, притежаващи необходимата структура и компетентност.
- (9) За да се провери правилното изпълнение на програмите и тяхното въздействие, изпълнението им следва внимателно да се наблюдава от държавите-членки, а въздействието на действията да се оценява от независим орган.
- (10) Необходимите за изпълнението на настоящия регламент мерки следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно определяне на процедурите за упражняване на правомощията за прилагане, поверени на Комисията ⁽³⁾.
- (11) Разходите по финансирането на действията и европейската техническа помощ следва да се третират като интервенционни разходи съгласно член 1, параграф 2, буква д) от Регламент (ЕО) № 1258/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно финансирането на Общата селскостопанска политика ⁽⁴⁾.
- (12) Разпоредбите относно мерките за насърчаване, съдържащи се в секторните режими, се различават по начина си на изпълнение и често са били изменяни. В резултат на това те са трудни за прилагане. Следва да бъдат стандартизирани, опростени и включени в един текст. Поради това следва да се отменят секторните разпоредби и правила, свързани с насърчаването.
- (13) Следва да се определят мерки за прехода между секторните разпоредби и правила и новия режим, предвиден в настоящия регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Общността може да финансира, изцяло или частично, извършваните на нейна територия действия за информирани и насърчаване на селскостопански продукти и метода им на производство, както и на хранителните продукти.

⁽¹⁾ ОВ С 365 Е, 19.12.2000 г., стр. 270.

⁽²⁾ Становище от 15 декември 2000 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

⁽⁴⁾ ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 103.

2. Действията, предвидени в параграф 1, не трябва да бъдат ориентирани към търговски марки, нито да поощряват потреблението на продукти въз основа на специфичния им произход. Тази разпоредба не изключва възможността да бъде посочен произходът на продукта, предмет на действията, посочени в член 2, в случай на наименование, предоставено съгласно разпоредби на Общността.

Член 2

Действията, посочени в член 1, включват:

- a) работа в областта на връзките с обществеността, насърчаването и рекламата, която по-специално насочва вниманието към присъщите качества и предимства на продуктите на Общността, а именно към качеството и безопасността на храните, специфичните производствени методи, хранителната и здравна стойност, етикетирването, високите стандарти, свързани с хуманното отношение към животните и опазването на околната среда;
- б) участие в мероприятия, панаири и изложения от национално или европейско значение, по-конкретно с щандове, с цел да се подобри представата за произвежданите в Общността продукти;
- в) действия, свързани с предоставянето на информация, а именно относно системите на Общността, обхващащи защитени наименования за произход (ЗНП), защитени географски указания (ЗГУ), гарантирани традиционни специалитети (ГТС), биологичното производство, етикетирването, както и предвидените в законодателството графични символи, особено за най-отдалечени райони;
- г) действия по предоставянето на информация относно системата на Общността, обхващаща качествени вина, произведени в определени райони (VQPRD), вина с географско указание и спиртни напитки с географско указание или запазено традиционно указание.
- д) проучвания с цел оценка на резултатите от действията за насърчаване и информиране.

Член 3

Секторите и продуктите, които могат да бъдат обхванати от действията, посочени в член 1, се определят съгласно следните критерии:

- a) целесъобразността от привличане на вниманието върху качеството, типичните характеристики, специфичния производствен метод, хранителната и здравословна стойност, безопасността, хуманното отношение към животните и опазването на околната среда, свързани със съответните продукти, посредством тематични или конкретни целеви кампании;
- б) въвеждането на система за етикетирване, предоставяща информация на потребителите, както и на системи за проследяване на продукта и за контрол;
- в) необходимостта от преодоляване на специфични или краткосрочни затруднения в отделни сектори;

- г) необходимостта от предоставяне на информация относно системи на Общността, свързани със ЗНП/ЗГУ, ГТС и екологичното производство;
- д) целесъобразността от предоставяне на информация за системата на Общността за качествените вина от определен район, вината с географско указание и спиртните напитки с географско указание или запазено традиционно указание.

Член 4

1. На всеки две години Комисията, в съответствие с процедурата, предвидената в член 13, съставя списък на темите и продуктите, посочени в член 3. Ако е необходимо, списъкът може да бъде изменен в интервала до изтичането на двете години посредством същата процедура.

2. Преди съставянето на списъка, посочен в параграф 1, Комисията може да проведе консултации с Постоянната група за насърчаване на селскостопански продукти към Консултативния комитет за здравословност и безопасност на селскостопанските продукти.

Член 5

1. За всеки избран сектор или продукт Комисията, в съответствие с процедурата, предвидена в член 13, параграф 2, приема стратегия, която определя насоките, с които трябва да са съобразени предложенията за програми за информиране и насърчаване.

2. При определяне на насоките, посочени в параграф 1, Комисията може да се консултира с Постоянната група за насърчаване на селскостопански продукти към Консултативния комитет за здравословност и безопасност на селскостопанските продукти.

3. Тези насоки дават общи указания по отношение на:

- a) целите и задачите,
- б) една или повече теми, които да бъдат предмет на избраните мерки,
- в) видовете действия, които да се предприемат,
- г) времетраенето на програмите,
- д) примерно разпределение по пазари и видове мерки на наличната сума на финансовото участие на Общността в реализирането на програмите.

Член 6

1. За действията, предвидени в член 2, букви а), б) и г) и в съответствие с насоките, посочени в член 5, професионалната и/или междупрофесионална организация/и, представляваща/и съответния/те сектор/и, съвместно с изпълнителния орган, който е бил избран от нея/тях след отправянето на покани за представяне на конкурентни оферти по всички подходящи начини, разработва/т програма за информиране и насърчаване с максимален срок 36 месеца. Програмата може да обхваща една или повече заинтересовани държави-членки, които разработват указания, които определят критериите за оценка на програмата. Програмата може да се предлага от организация на европейско равнище или от организация, която обхваща една или повече държави-членки. Последните програми имат приоритет.

2. Съответната/ите държава/и-членка/и разглеждат целесъобразността на всяка една програма и нейното съответствие, както и това на предлагания изпълнителен орган с разпоредбите на настоящия регламент, с принципните насоки и със съответните указания, в които са определени критериите за оценка на програмата. Държавите-членки също така проверяват съотношението между качество и разходи за осъществяване на програмата. След това държавата-членка/държавите-членки съставят временен списък на избраните програми и органи в рамките на наличните финансови възможности, като се задължават да участват във финансирането на тези програми.

3. Държавите-членки изпращат на Комисията временен списък на избраните програми и органи, и екземпляри на програмите.

Ако Комисията установи, че някоя от предложените програми не съответства на правилата на Общността или на насоките, тя уведомява в срок, който следва да бъде определен, съответната/ите държава/и-членка/и относно недопустимостта на програмата или на част от нея. След изтичането на този срок програмата се счита за допустима.

Държавите-членки вземат предвид направените от Комисията бележки в този срок. След изтичането му държавата/ите-членка/и съставя/т окончателен списък на избраните програми и незабавно го изпращат на Комисията.

Комисията информира посочения в член 13 управителен комитет относно избраните програми и техните бюджети във възможно най-кратък срок.

Член 7

1. Ако липсват информационни програми за едно или повече от действията, посочени в член 2, буква в), представени от организациите, посочени в член 6, всяка заинтересована държава-членка съставя, въз основа на установените от Комисията насоки, свои указания и избира, посредством публична покана за представяне на оферти, изпълнителния орган за осъществяване на програмата, която се задължава да съфинансира.

2. Заинтересованата държава-членка изпраща на Комисията избраната програма, придружена от обосновано становище относно нейната целесъобразност и съответствието ѝ, както и това на предложения изпълнителен орган с разпоредбите на настоящия регламент и насоките, както и оценка на съотношението ѝ качество/разходи.

3. За целите на разглеждането на програмите от страна на Комисията и на тяхното окончателно одобрение от държавите-членки се прилага член 6, параграф 3, втора, трета и четвърта алинея.

Член 8

1. За съставянето на насоките, посочени в член 5, Комисията може да изиска помощта на комитет от независими експерти по комуникации или на технически помощници.

2. Комисията използва открита или ограничена процедура за възлагане на обществена поръчка с цел да избере:

- a) техническия/е сътрудник/ци, посочени в параграф 1;
- б) органа или органите, които да извършват оценка на резултатите от действията, извършени в съответствие с членове 6 и 7.

Член 9

1. Общността финансира:

- a) действията, посочени в член 2, буква д) — в пълен размер;
- б) останалите действия за информиране и насърчаване, посочени в член 2 — частично.

2. Финансовото участие на Общността в действията, посочени в параграф 1, буква б), не може да надвишава 50 % от действителните разходи по тях.

Без да се засяга параграф 4, държавите-членки финансират 20 % от действителните разходи на действията, посочени в параграф 2, като останалата част от финансирането се поема от предлагашите организации. Плащанията, извършени от държавите-членки и/или от професионалните или междупрофесионални организации, може да произхождат от парафискални такси.

3. Въпреки това, когато това е оправдано и ако съответната програма е от подчертан интерес за Общността, може да се реши, в съответствие с процедурата, предвидена в член 13, параграф 2, предлагашата организация да отговаря за цялото финансиране, което не е осигурено от Общността.

4. За действията, посочени в член 7, държавите-членки отговарят за тази част от финансирането, която не се поема от Общността.

Финансирането на частта на държавите-членки може да произхожда от парафискални такси.

Член 10

1. Органът или органите, натоварени с изпълнението на действията, посочени в член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, трябва да имат познания и опит по отношение на съответните продукти и пазари и да имат необходимите ресурси за високоефективно изпълнение, като се има предвид европейското измерение на програмите.

2. Държавите-членки отговарят за контрола и плащанията при всички действия, освен предвидените в член 9, параграф 1, буква а).

Член 11

Разходите, свързани с финансирането на действията от страна на Общността, посочени в член 1, попадат в приложното поле на член 1, параграф 2, буква д) от Регламент (ЕО) № 1258/1999.

Член 12

За прилагането на настоящия регламент се приемат подробни правила, в съответствие с процедурата, предвидена в член 13, параграф 2.

Член 13

1. Комисията се подпомага от Управителния комитет за масла и мазнини, създаден в съответствие с член 37 от Регламент № 136/66/ЕИО ⁽¹⁾, и от управителните комитети, създадени съгласно съответните членове на другите регламенти, уреждащи общата организация на селскостопанските пазари (наричани по-долу „Комитетите“).

2. Когато се извършва позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Определя се предвиденият в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО период да бъде един месец.

3. Комитетите приемат свои процедурни правилници.

Член 14

На всеки две години, и за пръв път преди 31 декември 2003 г., Комисията изпраща на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящия регламент, разглеждащ по-конкретно избраните програми и изразходването на средствата, придружен от подходящи предложения.

Член 15

1. Заличават се следните разпоредби:

- а) член 11 от Регламент 136/66/ЕИО на Съвета от 22 септември 1966 г. относно създаване на обща организация на пазара на масла и мазнини ⁽¹⁾,
- б) член 2 от Регламент (ЕИО) № 1308/70 на Съвета от 29 юни 1970 г. относно общата организация на пазара на лен и коноп ⁽²⁾,
- в) член 20, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 3763/91 на Съвета от 16 декември 1991 г., относно въвеждане на специални мерки по отношение на някои селскостопански продукти в полза на френските отвъдморски департаменти ⁽³⁾,
- г) членове 1 и 2 от Регламент (ЕИО) № 1332/92 на Съвета от 18 май 1992 г. относно въвеждане на специални мерки за трапезни маслини ⁽⁴⁾,
- д) член 31, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1600/92 на Съвета от 15 юни 1992 г. относно специалните мерки за Азорските острови и островите Мадейра по отношение на определени селскостопански продукти ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 172, 30.9.1966 г., стр. 3025. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 2702/1999 (ОВ L 327, 21.12.1999 г., стр. 7).

⁽²⁾ ОВ L 146, 4.7.1970 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2702/1999.

⁽³⁾ ОВ L 356, 24.12.1991 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2598/95 (ОВ L 267, 9.11.1995 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ ОВ L 145, 27.5.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1267/95 (ОВ L 123, 3.6.1995 г., стр. 4).

⁽⁵⁾ ОВ L 173, 27.6.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2348/96 (ОВ L 320, 11.12.1996 г., стр. 1).

е) член 26, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1601/92 на Съвета от 15 юни 1992 г. относно специалните мерки за Канарските острови по отношение на определени селскостопански продукти ⁽⁶⁾,

ж) член 1, втора алинея, второто тире и член 2, параграф 1, втората алинея от Регламент (ЕО) № 399/94 на Съвета от 21 февруари 1994 г. относно специалните мерки за сушено грозде ⁽⁷⁾,

з) член 54 от Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета от 28 октомври 1996 г. относно общата организация на пазара на плодове и зеленчуци ⁽⁸⁾,

и) член 35, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно общата организация на пазара на вино ⁽⁹⁾.

2. В Регламент (ЕО) № 399/94 изразите „и насърчаването“ и „г) и д)“ се заличават съответно от член 1, първа алинея и член 2, параграф 2.

3. Отменят се Регламенти (ЕИО) № 1195/90 на Съвета от 7 май 1990 г. относно мерките за увеличаване на потреблението и използването на ябълки ⁽¹⁰⁾, (ЕИО) № 1201/90 от 7 май 1990 г. относно мерките за увеличаване на потреблението на шитрусови плодове ⁽¹¹⁾, (ЕИО) № 2067/92 от 30 юни 1992 г. относно мерките за насърчаване и търговия с качествено телешко и говеждо месо ⁽¹²⁾, (ЕИО) № 2073/92 от 30 юни 1992 г. относно насърчаване потреблението в Общността и разширяването на пазарите на мляко и млечни продукти ⁽¹³⁾, (ЕО) № 2275/96 от 22 ноември 1996 г. относно въвеждане на специални мерки за живи растения и цветарски продукти ⁽¹⁴⁾ и (ЕО) № 2071/98 от 28 септември 1998 г. относно информационните мерки за етикетирание на телешкото и говеждото месо ⁽¹⁵⁾.

4. Разпоредбите, термините и регламентите, посочени в предходните параграфи, остават приложими за програмите за информация и насърчаване, одобрени преди влизането в сила на регламента за прилагане на настоящия регламент.

⁽⁶⁾ ОВ L 173, 27.6.1992 г., стр. 13. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2348/96.

⁽⁷⁾ ОВ L 54, 25.2.1994 г., стр. 3.

⁽⁸⁾ ОВ L 297, 21.11.1996 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1257/1999 (ОВ L 160, 26.6.1999, стр. 80).

⁽⁹⁾ ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1622/2000 (ОВ L 194, 31.7.2000 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ ОВ L 119, 11.5.1990 г., стр. 53.

⁽¹¹⁾ ОВ L 119, 11.5.1990 г., стр. 65.

⁽¹²⁾ ОВ L 215, 30.7.1992 г., стр. 57.

⁽¹³⁾ ОВ L 215, 30.7.1992 г., стр. 67.

⁽¹⁴⁾ ОВ L 308, 29.11.1996 г., стр. 7. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2702/1999.

⁽¹⁵⁾ ОВ L 265, 30.9.1998 г., стр. 2.

Член 16

В съответствие с процедурата, предвидена в член 13, параграф 2, Комисията приема необходимите мерки за улесняване на прехода от разпоредбите, посочени в член 15, към тези на настоящия регламент.

Член 17

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден от публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага от 1 януари 2001 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2000 година.

За Съвета

Председател

J. GLAVANY
